اخبار

شهادت فوتبالیست لبنانی توسط ارتش اشغالگر

رژیم صهیونیستی یک بازیکن جوان فوتبال لبنان را به شهادت رساند.

به گزارش فارس، فدراسیون فوتبال لبنان اعلام کرد حسین هارون، بازیکن تیم فوتبال جوانان باشگاه التضامن در حملات اخیر رژیم صهیونیستی به این کشور به شهادت رسید.

بر اساس گزارش رسانه‌های لبنان، فوتبالیست جوان در حال امدادرسانی و کمک به مجروحان لبنانی حملات صهیونیست‌ها بود که توسط رژیم اشغالگر به شهادت رسید.

بازگشت قهرمانان جام‌جهانی فوتبال ۷ نفره به ایران

تیم ملی فوتبال ۷ نفره ایران پس از کسب عنوان قهرمانی جام‌جهانی با استقبال برخی مسؤولان از جمله مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال به کشور بازگشت.

به گزارش مهر، تیم ملی فوتبال ۷ نفره که در شانزدهمین دوره جام جهانی، برای نخستین‌بار موفق به کسب عنوان قهرمانی این رقابت‌ها شد، به کشور بازگشت.

مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال، سیروس احمدی مدیرکل امور باشگاه‌ها و جلیل کوهپایه‌زاده رئیس فدراسیون ورزش‌های جانبازان و توان‌یابان از جمله مسؤولانی بودند که از قهرمان جهان در بازگشت به کشور استقبال کردند.

تیم ملی فوتبال ۷ نفره ایران شامگاه جمعه در دیدار نهایی جام‌جهانی بارسلونا، تیم ملی اوکراین را شکست داد و مقتدرانه قهرمان شد. تیم ملی کشورمان در این دوره مسابقات تمام دیدارهای خود را با برد و بدون گل خورده به پایان رساند.

۳ آبی‌پوش بازی با پاختاکور را از دست دادند

آخرین تمرین تیم فوتبال استقلال پیش از بازی با پاختاکور عصر دیروز در شرایطی در ورزشگاه مکتوم بن راشد شهر دوبی انجام شد که ۳ بازیکن این تیم به علت مصدومیت زیر نظر کادر پزشکی به تمرین پرداختند.

به گزارش ایرنا، تمرین روز یکشنبه تیم فوتبال استقلال در ورزشگاه مکتوم بن راشد شهر دوبی انجام شد.

پیش از شروع تمرین دیروز، بازیکنان استقلال در قالب چند تیم با اصلاحدید کادرفنی به تنیس‌فوتبال پرداختند و پس از انجام تنیس‌فوتبال، بازیکنان زیر نظر کابلو به تمرینات بدنسازی و استقامتی مشغل شدند تا میزان آمادگی بازیکنان توسط کادرفنی مورد ارزیابی قرار گیرد.

در بخش دیگر تمرین، بازیکنان زیر نظر پیتسو موسیمانه به مرور کارهای تاکتیکی پرداختند تا آخرین توصیه‌های فنی به دقت اجرا شود.

در بخش پایانی تمرین نیز بازیکنان به ۲ تیم تقسیم شدند تا با انجام بازی درون‌تیمی، توصیه‌های کادرفنی را اجرا کنند. نکته قابل توجه در جریان این بخش از تمرین، حساسیت موسیمانه در جریان بازی بود که در لحظاتی با توقف بازی، به بازیکنان نکات لازم را گوشزد می‌کرد.

سیدابوالفضل جلالی، علیرضا کوشکی و گائل کاکوتا به علت مصدومیت زیر نظر کادر پزشکی به تمرین پرداختند. این ۳ بازیکن به علت مصدومیت دیدار برابر پاختاکور را از دست داده‌اند.

تیم فوتبال استقلال در چارچوب هفته پنجم رقابت‌های لیگ نخبگان آسیا ساعت ۱۹:۳۰ امروز به مصاف پاختاکور ازبکستان خواهد رفت.

قهرمانی زودهنگام فرشتاپن در فرمول یک ۲۰۲۴

راننده ردبول، زودتر از موعد مقرر قهرمان مسابقات جهانی فرمول یک ۲۰۲۴ شد.

به گزارش ایسنا، مکس فرشتاپن، راننده هلندی در مرحله بیست و دوم فرمول یک در لاس‌وگاس مقام پنجم را به دست آورد و امتیازاتش را به ۴۰۳ رساند. لاندو نوریس بریتانیایی در این رقابت، ششم شد و شانس پیشی گرفتن از راننده هلندی را از دست داد و به این ترتیب فرشتاپن توانست عنوان قهرمانی فرمول یک را در سال ۲۰۲۴ به دست آورد.

جورج راسل، راننده انگلیسی مرسدس بنز در این مرحله از گرندپری مقام اول را به خود اختصاص داد و لوئیس همیلتون، هموطن و هم‌تیمی او دوم شد. مقام سوم نیز به کارلوس ساینز راننده اسپانیایی فراری رسید.

به این ترتیب فرشتاپن برای چهارمین‌بار متوالی قهرمان فرمول یک شد. پیش از او لوئیس همیلتون (۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰)، خوان مانوئل فانجیوی آرژانتینی (۱۹۵۴ تا ۱۹۵۷) و سباستین فتل آلمانی (۲۰۱۰ تا ۲۰۱۳) توانسته بودند ۴ بار پیاپی قهرمان فرمول یک شوند.

تنها میشائیل شوماخر، راننده آلمانی موفق به کسب ۵ عنوان متوالی (۲۰۰۰ تا ۲۰۰۴) شده است و باید دید فرشتاپن می‌تواند سال آینده به این مهم برسد یا خیر.

لوئیس همیلتون و شوماخر هر کدام ۷ قهرمانی در فرمول یک دارند و پرافتخارترین رانندگان تاریخ این رشته محسوب می‌شوند. خوان مانوئل فانجیوی آرژانتینی ۵ بار عنوان قهرمانی به دست آورده و در رده دوم است.

مکس فرشتاپن راننده ردبول اکنون در رده چهارم پرافتخارترین رانندگان فرمول یک قرار دارد و در کنار فتل و آلن پروست فرانسوی است.

نقدی بر پریشان‌حالی این روزهای عادل فردوسی‌پور

خودشیفتگی در آفساید!

مهرداد احمدی: وقتی می‌گوییم کسی تمامیت‌خواه است، از چه ویژگی فرد یا رفتاری حرف می‌زنیم؟ ما معمولا اینطور عادت کرده‌ایم که تمامیت‌خواهی را صفت افراد مستبد بدانیم. مثلا می‌گوییم شاه مخلوع ایران فرد مستبدی بود، چون تمایت‌خواه بود. به اعتباری می‌توانیم بگوییم استبداد یا خودرأیی نتیجه تمایت‌خواهی است. تمامیت‌خواهی هم به زبان ساده این است که کسی در یک مورد مشخص هیچ حق یا سهمی برای دیگران قائل نباشد اما آیا تمامیت‌خواهان به قصد و نیت انجام یک عمل اخلاقی آن را مرتکب می‌شوند؟ بگذارید برای اینکه جوابم به این سؤال ملموس‌تر باشد درباره تمامیت‌خواهی چند جمله‌ای اضافه‌تر بگویم. تمامیت‌خواهی به معنای باور به این است که فقط آنچه من می‌اندیشم، آنچه من در نظر دارم و نتیجه‌ای که به آن رسیده‌ام، درست است. به عبارت دیگر تمامیت‌خواهی یعنی حقیقت نزد من است ولی آیا ممکن است کسی با چنین دیدی لزوما انسان شروری باشد؟ یعنی آیا کسی که فکر می‌کند تمام حقیقت نزد اوست یا کسی که معتقد است نظر او و لاغیر، نیت سوئی دارد؟ در اغلب مواقع اساسا جواب برعکس است؛ چنین افرادی غالبا معتقدند اعمال نظر شخصی آنها به این خاطر است که فقط آنها خیر دیگران یا خیر عمومی را تأمین می‌کنند. چه عجیب! کاری که فکر می‌کردیم خیلی غیراخلاقی است اتفاقا به نیتی اخلاقی انجام می‌شود. عجیب است ولی حقیقت دارد. سوال دوم این است: منشأ اینکه خود را یگانه خیرخواه مصلح می‌دانیم از کجا می‌آید؟ اینجا دیگر مساله خیلی بیشتر به روانشناسی فردی مربوط می‌شود. گفته شده در تمامیت‌خواهی، نوعی از خودبرتربینی وجود دارد که به مدد تاییدات حواریون یا هواداران این احساس غلظت بیشتری می‌گیرد. تا اینکه در نهایت به ادعای تلویحی نبوغ برسد. همان‌طور که می‌بینید تمامیت‌خواهی و استبداد رأی خیلی نزدیک‌تر از آنند که فکرش را می‌کردیم. ما همگی می‌توانیم در هر جایی که هستیم و در هر نقشی که به عهده می‌گیریم، به تدریج به چنین انسان‌هایی تبدیل شویم. در کنار همه این مشخصات، یک ویژگی مهم دیگر هم هست؛ تمامیت‌خواهان شدیدا معتقدند دیگی که برای ما نجوشیده را بریزیم در کوره آهن تا ذوب شود. سخت نیست فهمیدنش که این را هم با نیات سوئی انجام نمی‌دهند؛ احتمالا اینطور فکر می‌کنند که آن نفر بعدی یا فاسد است یا خائن. اگر از حواریون سابق باشد، خائن است. چون آن جایگاه فقط شایسته استاد است و اگر هم از اغیار باشد که لابد فاسد است.

وقتی قسمت اخیر پادکست فوتبال ۳۶۰ را گوش می‌کردم، همه اینها از ذهنم می‌گذشت. اینکه عادل فردوسی‌پور حالا دیگر رسما مدعی است چنان قدرتی دارد که می‌تواند ۱۰ بازی فوتبال را همزمان با صدای بلند ببیند و بشنود شاید در نگاه اول فکر کنید او دارد برای اثبات علاقه‌اش به فوتبال دلیل و برهان می‌آورد؛ یا به قول امروزی‌ها با رسم شکل نشان می‌دهد چقدر «دیوانه فوتبال» است. ولی اگر لنز دوربین را کمی بالاتر ببرید، احتمالا چیزهایی پیدا شود که این گمان را باطل کند. فردوسی‌پور در یک تصمیم مدیریتی از شبکه ۳ کنار گذاشته شد؛ تصمیمی که به نظر می‌آید بر اساس ضرورت انضباط‌بخشی به آنتن صداوسیما گرفته شد. می‌توان از این نظر گفت فردوسی‌پور حق داشت از این تصمیم مدیریت راضی نباشد. حتی حق این را هم داشت نارضایتی‌اش را علنا اعلام کند اما آیا حق داشت گمان کند این جایگاه، حق او است؟ ممکن است بگویید این بی‌انصافی است.

اما شواهدی وجود دارد که این ادعا را از دیگر فرضیه‌ها کمتر مشکوک می‌کند. چند نمونه:

۱- پس از تعطیلی ۹۰ عملا خط تخریب مجری بعد شروع شد. کاری که احتمالا از یک وزیر در نقد وزیر قبلی برمی‌آید. چنان فضای احساسی و عاطفی‌ای ایجاد شد که گویی مدرک فوق‌لیسانس او را که مایه تدریسش در بهترین دانشگاه فنی کشور بوده، از درجه اعتبار ساقط کرده‌اند. فوق‌لیسانس را گفتم چون چیزی است که ماحصل تلاش و کوشش خود فرد بوده و طبعا پس از اخذ آن، کسی نمی‌تواند فردوسی‌پور را ناکارشناس نارشد بداند اما درباره اجرا و تهیه‌کنندگی یک برنامه چه؟ آیا آن را هم با تلاش شخصی به دست آورده بود یا ماحصل ۲۰ سال برنامه‌سازی در بهترین شبکه، در بهترین ساعت بوده است؟ یا او گمان کرده چون علاوه بر ۹۰، تمام ویژه‌برنامه‌های یورو، جام‌جهانی و جام ملت‌های آسیا را از سال ۲۰۰۴ میلادی تا ۲۰۱۸ ساخته، همه اینها حق او بوده است؟ البته باید از صداوسیما نیز به جد پرسید آیا لازم بود در هر رویداد مهم فوتبالی حتما عادل فردوسی‌پور برنامه بسازد؟ مثلا مزدک میرزایی که احتمالا بر اثر همین نادیده گرفته‌شدن‌ها مهاجرت کرد یا خیلی‌های دیگر نمی‌توانستند؟ همین رفتار مدیریتی که به اندازه آن اخراج اشتباه بود، از او استادی ساخت که عده‌ای حواری را دور خود جمع کرده و آن خسرویی باشد که هر چه کند شیرین است! اصلا همین که عده‌ای بلافاصله تا حرف عادل فردوسی‌پور می‌آیند درباره نظر و رای مردم (!) حرف می‌زنند، گواه این حضور بیش از حد و مدیریت‌ناشده او روی آنتن است. اگر جواد خیابانی معتقد است دروازه‌بان تیم ملی را «رسانه باد کرده»، خیلی ساده می‌توان گفت همین رسانه هم شما و عادل فردوسی‌پورها را باد کرده است. این ویژگی اغلب تمامیت‌خواهان است. خاستگاه خود را فراموش می‌کنند. نمی‌دانند کی بودند، کجا بودند و چطور به اینجا رسیدند. برای کیش شخصیت آنها مهم است از این گذشته فرار کنند. فراموشی برای چنین کسانی موهبت بزرگی است اما موهبت بزرگ‌تر فراموشی دادن است. مخاطب نباید یادش بیاید همین که تلویزیون را روشن می‌کرد عادل فردوسی‌پور یا مجری بود یا فوتبال گزارش می‌کرد. مخاطب اغلب قورباغه‌پز می‌شود؛ اصلا نمی‌داند چطور به این تصویر عادت کرد. اندک‌اندک حسی از تخدیر در او پیدا می‌شود: تحلیل فوتبال داخلی هفته گذشته فقط با عادل فردوسی‌پور می‌چسبد اما این اثر تخدیر در مخاطب آرام‌آرام در فردوسی‌پور هم اثر گذاشت؛ او را از یک مجری جسور و یک گزارشگر مطلع و مسلط، به «تنها مجری - گزارشگر» بدل کرد. مهم نبود آیا او واقعا بهترین است یا نه! مهم این بود که ذائقه مخاطب این طور شکل گرفته و او نیز خود را واقعا بهترین می‌دانست.

۲- نتیجه منطقی حالت روانی هبوط استاداعظم چیست؟ تخریب؛ تخریب همه! فردوسی‌پور واکنش هیستریک و البته طبیعی خود به این جلال و جبروت ازدست‌رفته را با راه‌اندازی یک تیم نیابتی برای حمله به دیگران ترتیب داد. تحقیقاً مهم‌ترین بخش رسانه فوتبال ۳۶۰ با اسپانسرهای آنچنانی، پادکستی است که به تعبیری تخریب‌چی‌های عادل فردوسی‌پور هستند. این برنامه یک ماموریت مهم پیش روی خود قرار داده: تخریب! تخریب هر آنچه ممکن است میان مردم و فوتبال علقه ایجاد کند. نگاه مستبدانه اساسا با هر نوع پیوند و علقه و اتحاد در نبود خود سازگار نیست. شما اگر تخریب سیستماتیک تیم ملی، مربی ایرانی و در نهایت پرچم و سرود ملی را از این زوایه نبینید؛ ممکن است راه به تحلیل‌های چندان روایی نبرید و درباره فردوسی‌پور قضاوت‌هایی کنید که احتمالا نسبتی با حقیقت ندارد. نشانه‌های استبداد در رفتار وی پیداست؛ با حالت روانی خودشیفته در ابعاد کوچک. از نظر او این دیگ وقتی باید بجوشد که او دوباره عادل فردوسی‌پور شود. برای همین فریاد می‌زند مرا ببینید. او چیز مهمی از دست داده است. هگل در پدیدارشناسی روح می‌گوید انسان نیاز دارد از سوی دیگری به رسمیت شناخته شود و بدون به رسمیت شناخته شدن، او نمی‌تواند خودآگاه باشد. آگاهی توهم‌آلود فردوسی‌پور شکاف بزرگی برداشته؛ او بازهم نیاز دارد بگوید با ۱۰ تلویزیون یا مونیتور ۱۰ مسابقه همزمان پریمر لیگ انگلیس را می‌بیند، بلکه حتی باید برای دیده شدن برنامه یورو از بازیگران هم استفاده کند!

۳- حکایت طلبکاری آقای گزارشگر را از این زاویه بهتر می‌توان دید. برخی تلاش می‌کنند از او یک سوژه سیاسی بسازند (قبل از ادامه مطلب همین جا پیشنهاد می‌کنم بیش از این در دام این استفاده ابزاری از خودش از سوی جریان‌های سیاسی نیفتد. اندازه این بازی‌ها از وسع اهالی فرهنگ و رسانه بیشتر است). صرف عقده‌گشایی چند سخنگوی نیابتی در یک برنامه از هیچ‌کس سوژه سیاسی نمی‌سازد! برای مبتذل بودن سطح کنشگری عادل فردوسی‌پور و سخنگویانش کافی است بدانید خود را ملزم می‌کنند در هر قسمت و به هر بهانه‌ای نامی هم از علی کریمی ببرند. این ممکلت مبارز و فعال و نظریه‌پرداز سیاسی مخالف و موافق کم نداشته و ندارد. حتی سلبریتی - کنشگر هم داشته‌ایم اما سلبریتی‌ای که برای یک دستمال قیصریه را آتش بزند و کاپیتان تیم ملی را بابت خواندن سرود ملی بازجویی کند، یا علناً از تیم ملی به عنوان تیمی که دیگر مردم آن را دوست ندارند یاد کند، نداشته‌ایم. این همان‌جایی است که آقای مجری به نقاط ثقلی که ما را در مقام یک ملت دور هم جمع می‌کند، حمله می‌برد. دانسته؟ نه! این کار به ظرافت‌هایی نیاز دارد که اهالی علوم انسانی از پس آن بر می‌آیند. او فقط می‌خواهد بگوید اگر من را بازی ندهید توپم را برمی‌دارم، می‌روم و بازی را به‌هم می‌زنم. او از سنخ همان‌هایی است که لذت جمعی بازی را به‌خاطر منافعش تعطیل می‌کرد. احتمالا شما هم از این دست دوستان داشته‌اید اما قضیه این بار فرق می‌کرد؛ توپ دیگری هم بود و این همان چیزی است که یک تمامیت‌خواه خودشیفته را عذاب می‌دهد؛ اینکه کار جهان لنگ من نماند! در حالی که خورشید کارش را با هیچ خروسی هماهنگ نمی‌کند.

۴- عادل فردوسی‌پور می‌توانست در رسانه‌ای که خود راه انداخته کار کند و کیفیت حتی بیشتری نسبت به قبل ارائه دهد اگر فقط می‌توانست قبول کند استعداد برای شکوفایی به بستری نیاز دارد که به او در اعلای درجه داده شده بود. شعار فوتبال ۳۶۰ «فوتبال برای همه» است ولی کاش زود بداند آن «همه» نام پنهانِ «عادل فردوسی‌پور» است تا خودش و رسانه‌اش را نجاتَ دهد. اجرای فوتبال برای من، ۹۰ برای من، دوشنبه شب‌ها برای من. نه! شما گزارشگر خوب و برنامه‌ساز خلاقی هستید اما تنهاترین و بهترین‌شان نبودید و نیستید، ایران بزرگ‌تر از اتاق کوچکی است که در برنامه رسانه خودتان، برای خودتان کنفرانس مطبوعاتی تشکیل دهید و کارمندان‌تان را در دایره تهوع‌آوری از مجیزگویی گرفتار کنید.

در انتظار پیروزی استقلال و پرسپولیس برابر رقبای آسیایی

زمانی برای بردن

باربد بهراد: هفته پنجم لیگ نخبگان آسیا با نبردهایی حساس برای ۲ نماینده فوتبال ایران همراه است. استقلال و پرسپولیس، ۲ قطب فوتبال ایران، روز دوشنبه به مصاف تیم‌هایی از ازبکستان و قطر خواهند رفت. استقلال میزبان پاختاکور است و پرسپولیس برابر الریان قرار می‌گیرد. آیا این هفته بالاخره طلسم ناکامی‌های آسیایی سرخابی شکسته خواهد شد؟

■ موسیمانه می‌تواند مسیر جدیدی را آغاز کند؟

ساعت ۱۹:۳۰ در ورزشگاه راشد دوبی، استقلال با هدایت سرمربی جدیدش، موسیمانه، به دنبال دومین پیروزی آسیایی خود در این فصل خواهد بود. استقلال که با ۳ شکست و تنها یک پیروزی، در رده هشتم جدول لیگ نخبگان قرار دارد، این بار فرصت خوبی دارد تا در برابر پاختاکور بحران‌زده، بار دیگر روحیه از دست رفته خود را بازیابد.

پاختاکور، تیمی که روزگاری قهرمان بلامنازع لیگ ازبکستان بود، اکنون درگیر مشکلات داخلی و اختلافات میان بازیکنان و کادر فنی خود است. شایعات درباره درگیری‌های بازیکنان برجسته تیم، نظیر دراگان چران و اعتراض‌های هواداران علیه سرمربی‌شان، ماکسیم شاتسکیخ، شرایط را برای این تیم پیچیده کرده است.

با این حال، استقلال نیز با چالش‌هایی روبه‌رو است. نبود سیدابوالفضل جلالی و علیرضا کوشکی به دلیل مصدومیت و روزبه چشمی به خاطر محرومیت، از جمله دغدغه‌های موسیمانه به شمار می‌رود اما بازگشت رامین رضاییان، محمدحسین مرادمند و گائل کاکوتا می‌تواند امیدها را برای ارائه یک بازی خوب افزایش دهد. آیا موسیمانه، با شناخت بهتر از تیم پس از چندین جلسه تمرین، می‌تواند استقلال را به یک پیروزی ارزشمند برساند؟

■ شکستن طلسم گاریدو؟

ساعت ۲۱:۳۰، پرسپولیس در دوحه مقابل الریان قطر صف‌آرایی خواهد کرد؛ تیمی که با ۲ مساوی و ۲ شکست، در قعر جدول گروه قرار دارد، حالا برای بقا و حفظ شانس صعود، تنها به پیروزی فکر می‌کند. گاریدو، سرمربی سرخپوشان، هنوز در بازی‌های آسیایی نتوانسته طعم پیروزی را بچشد اما شاید این دیدار بهترین فرصت او باشد. الریان، تیم بحران‌زده لیگ قطر که در لیگ داخلی در رده دهم قرار دارد، با ۳ شکست متوالی پا به این میدان می‌گذارد اما پرسپولیس نیز شرایط ایده‌آلی ندارد. غیبت بازیکنانی چون ارونوف و سرلک به دلیل مصدومیت، کار گاریدو را سخت کرده است. هر چند معرفی استعدادهایی نظیر صحرایی و براجعه نشان از توانایی او در تغییر شرایط دارد. پرسپولیس اگر نتواند در این بازی پیروز شود، احتمالا از همین حالا با رؤیای صعود خداحافظی خواهد کرد. با این حال، الریان حریفی است که می‌تواند سکوی پرتابی برای گاریدو و شاگردانش باشد. آیا سرخپوشان می‌توانند با پیروزی در این دیدار، راهی تازه به سوی صعود باز کنند؟

■ پایان یک شب سرنوشت‌ساز؟

۲ نماینده فوتبال ایران، هر یک با چالش‌ها و امیدهای خاص خود، در شبی حساس برای بقا و بازگشت به مسیر رقابت تلاش خواهند کرد. هواداران استقلال و پرسپولیس چشم‌انتظارند تا این ۲ تیم، نه فقط برای خودشان، بلکه برای فوتبال ایران، برگ تازه‌ای از افتخار در آسیا رقم بزنند. آیا شامگاه دوشنبه، لبخند پیروزی بر لب هواداران خواهد نشست؟

کشتی آزاد ایران بر روسیه غلبه کرد

درخشش کشتی‌گیران سنگین‌وزن و زنگ خطر در سبک‌وزن

گزارش کاروان کشتی آزاد هنوز نتوانسته در سبک‌وزن به نتیجه دلخواه دست یابد.

به گزارش فارس، تیم ملی کشتی آزاد کشورمان در حالی شامگاه شنبه مقابل روسیه به پیروزی میلیمتری دست یافت که در اوزان سبک‌وزن نتایج خوبی کسب نکرد.

کاروان تیم ملی کشتی آزاد کشورمان در بازی‌های المپیک پاریس هم نتوانست در وزن ۵۷ کیلوگرم سهمیه المپیک کسب کند، اگرچه با محرومیت روس‌ها این سهمیه به ایران رسید اما با توجه به دیر اعلام شدن این موضوع، علیرضا سرلک نتوانست خود را به‌موقع به پاریس برساند.

حالا که ۳ ماه از بازی‌های المپیک پاریس می‌گذرد، تیم ملی راهی مسکو شد تا در مسابقه تیم به تیم شرکت کند. گوش‌شکسته‌ها در ۵ وزن ابتدایی مقابل روس‌ها ناکام بودند و پیروزی ایران در حالی کسب شد که مجتبی گلیج در ۹۷ کیلوگرم و امیرحسین زارع در ۱۲۵ کیلوگرم توانستند با برتری مقابل حریفان‌شان ورق را به سود ایران برگردانند.

■ عدم کسب نتیجه در سبک‌وزن مسأله جدی کشتی آزاد

کسب مدال و نتیجه مطلوب در سبک وزن حالا یکی از مسائل جدی کشتی آزاد است و با بازگشت روس‌ها و تغییرات عجیب تکنیکی ژاپنی‌ها این خطر بیش از گذشته احساس می‌شود که آنها این مدال‌ها را از آن خود کنند. همان‌طور که در المپیک پاریس دیدیم مدال طلای اوزان ۵۷ و ۶۵ کیلوگرم به ژاپنی‌ها رسید، این در حالی است که روس‌ها در المپیک غایب بودند.

■ خطر در کمین کشتی آزاد!

با برگزاری مسابقه تیم به تیم این موضوع روشن شد که غیبت روس‌ها در میادین بین‌المللی ذره‌ای در سطح کشتی‌گیران روس و کشتی‌بلدی‌شان تاثیر نداشته و بازگشت آنها خطر جدی برای کشتی ما است.

در مسابقات امیدهای جهان هم این مساله روشن بود، چون قهرمانی ایران بدون احتساب مدال‌های روس‌ها کسب شد.

■ درخشش ایران در سنگین‌وزن

کشتی آزاد در اوزان سنگین مانند ۹۷،۹۲ و ۱۲۵ کیلوگرم هم در جهانی و هم در المپیک نتایج خوبی گرفت. در لیگ پادوبنی نیز گلیج و زارع با توجه به اختلاف امتیازی که نسبت به حریفان روس خود داشتند، توانستند نتیجه را به سود تیم ملی کشورمان رقم بزنند. در وزن ۸۶ کیلوگرم هم کامران قاسمپور نخستین تجربه بین‌المللی خود را در این وزن داشت که بسیار موفق عمل کرد تا کادر فنی در غیاب حسن یزدانی یک گزینه قوی داشته باشد.

سال ۲۰۲۵ رقابت‌های زیادی در آسیا و جهان برگزار خواهد شد و کادر فنی هم چرخه انتخابی را تعریف کرده است. باید دید روند در آینده چطور خواهد بود و کادر فنی چه برنامه‌ای در سبک وزن دارد. آیا مشکل عدم کسب نتیجه در سبک‌وزن حل خواهد شد؟

بررسی خط حمله پرسپولیس با این ۳ مهاجم

سخت گل می‌زنند

مهدی مرسلی: زندگی این روزهای ۳ مهاجم پرسپولیس، همانند روایتی دراماتیک از اوج و فرودها، به مسیری متفاوت برای هر کدام از آنها تبدیل شده است. علی علیپور، لوکاس ژوائو و عیسی آل‌کثیر، هر کدام با سرنوشت خاص خود، امیدها و انتظارات هواداران را به دوش می‌کشند.

■ علیپور، ستون اعتماد و بهترین گلزن تیم

علی علیپور نشان داده شایسته لقب بهترین گلزن پرسپولیس در فصل جاری است. او با گلزنی در جام حذفی مقابل مس سونگون، آمار خود را به ۴ گل و ۲ پاس گل در ۱۴ بازی رساند. حضور ۱۰۲۷ دقیقه‌ای او در میدان، گواهی بر استقامت و اهمیتش برای تیم است. علیپور که در ۲ بازی اخیر در نقش وینگر راست و چپ هم به میدان رفته، با انعطاف‌پذیری تاکتیکی‌اش توانسته اعتماد کادر فنی را جلب کند. او تنها بازیکنی است که در هر سه جام موفق به گلزنی شده و حالا همه نگاه‌ها در بازی‌های حساس آسیا به او دوخته شده است.

■ لوکاس، طلسم‌شکنی پس از ۳۱۷ دقیقه

لوکاس ژوائو، مهاجم پرتغالی - آنگولایی، بالاخره در ترکیب پرسپولیس طلسم گلزنی خود را شکست. او پس از ۳۱۷ دقیقه بازی در رقابت‌های مختلف موفق شد نخستین گل خود را به ثبت برساند. حضور او در ترکیب اصلی مقابل تیم‌هایی مثل السد و استقلال خوزستان، پیش از این با شکست همراه بود اما این بار او با گل خود نشان داد شاید بتواند در بازی‌های بزرگ به کمک تیم بیاید. لوکاس که تاکنون ۳۲۵ دقیقه در ۱۰ بازی برای پرسپولیس به میدان رفته، همچنان نیاز به زمان و اعتماد بیشتری دارد تا توانایی‌های واقعی خود را به نمایش بگذارد. گلزنی او می‌تواند نقطه شروعی برای اثبات خود در بازی‌های پیش رو باشد.

■ عیسی آل‌کثیر، در سایه فشار و انتظار

در میان این ۳ مهاجم، عیسی آل‌کثیر همچنان تحت سنگین‌ترین فشار قرار دارد. او که ۳۲۱ دقیقه در این فصل بازی کرده، هنوز موفق به گلزنی نشده است. هر چند پاس گل او مقابل فولاد نشان از توانایی‌هایش داشت اما ناکامی در باز کردن دروازه حریفان فشار روانی زیادی بر او وارد کرده است. در بازی با مس سونگون، تلاش او برای گلزنی از روی ضربه ایستگاهی، نمایشی از عزم و اراده‌اش بود اما تیر دروازه و واکنش دروازه‌بان مانع از این شد که او از زیر سایه انتقادات خارج شود. حالا او بیش از هر زمان دیگری به یک گل نیاز دارد تا بار روانی این ناکامی را از دوش خود بردارد.

■ آینده در گرو درخشش ۳ مهاجم

پرسپولیس در آستانه ۲ بازی حساس در آسیا مقابل الریان و الشرطه، بیش از هر چیز نیازمند درخشش این ۳ مهاجم است. هواداران و کادر فنی منتظر هستند تا علیپور با تجربه‌اش، لوکاس با انگیزه‌اش و عیسی با تلاش بی‌وقفه‌اش، خط حمله‌ای بسازند که بتواند تیم را به مرحله بعد لیگ نخبگان آسیا برساند. قصه این ۳ مهاجم، قصه امیدها و چالش‌هایی است که سرنوشت پرسپولیس در این فصل به آنها گره خورده است.